

# Catalunya sota els Àustries

## El govern de Catalunya sota els Àustries

- L'arribada dels Habsburg al poder va convertir la monarquia hispànica en un gran imperi que governava territoris molt extensos. Això va fer que el regne de Castella tingués una posició hegemònica.

Catalunya va esdevenir un territori perifèric d'aquest imperi, tot i que, com havia estat acordat en la unió de Ferran i Isabel, els territoris de la corona d'Aragó van preservar les lleis i les institucions pròpies, i s'hi van mantenir les barreres duaneres.

- Les institucions pròpies de Catalunya, heretades de l'edat mitjana, eren la Cort General, la Diputació del General i els consells municipals, entre els quals tenia un relleu especial el de la ciutat de Barcelona, anomenat Consell de Cent.
- Als segles XVI i XVII van ser constants les queixes contra els funcionaris reials per violar les lleis i els costums catalans.

## Economia i societat

- Al llarg del segle XVI, després d'una època de guerres i epidèmies, la població es va recuperar i va augmentar per l'arribada de molts immigrants francesos. Aquest creixement es va aturar a la primera part del segle XVII.

- La Catalunya dels segles XVI i XVII vivia essencialment de la producció agrària i ramadera. A les ciutats hi abundaven els artesans, que, organitzats en gremis, abastien el mercat local.

El comerç català pel Mediterrani va decaure a conseqüència del desplaçament del gran comerç marítim cap a l'Atlàntic. Els catalans no van organitzar expedicions comercials directes a Amèrica, però molts comerciants catalans ho feien per mitjà d'intermediaris a Sevilla.

- La societat catalana de l'edat moderna era una societat en procés de canvi, que mantenia l'estructura estamental, però que començava a mostrar l'emergència de grups socials nous (burguesia) i la decadència d'altres (noblesa).
- El bandolerisme, que actuava a les zones rurals, i la pirateria, que ho feia a la costa, van atemorir la població.

El primer era resultat de la conflictivitat interna de la societat catalana, mentre que el segon responia a un problema exterior.

## Els conflictes del 1640

- L'any 1626, el comte-duc d'Olivares, *valido* de Felip IV, va proposar centralitzar el poder a Castella i obligar a pagar més impostos per contribuir a les guerres de l'imperi.

Les institucions catalanes s'hi van oposar perquè això significava no respectar ni les lleis ni les constitucions de Catalunya.

- L'inici de la guerra amb França el 1635 va empitjorar la situació perquè els pagesos van haver d'allotjar i alimentar els soldats i els dies 7, 8 i 9 de juny (Corpus de Sang) es va produir una revolta pagesa que es va estendre i va arribar fins a Barcelona.

- Davant la situació, Pau Claris, president de la Generalitat, va aliar-se amb França per enfrontar-se a l'exèrcit de Felip IV.

La guerra va durar fins al 1652, quan la ciutat de Barcelona va capitular al cap de dos anys de setge. La guerra entre França i la monarquia hispànica es va prolongar fins al 1659, any que es va signar la pau dels Pirineus, per la qual el Rosselló, el Conflent, el Capcir i una part de la Cerdanya van ser cedits a França.